

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. R. urodzony w dniu (...) w P. został skazany prawomocnymi wyrokami:

- 1) **Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w P.** z dnia 24.09.2013 r w sprawie sygn. **VII K 584/13** za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 15/16 marca 2013 r na karę **roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności** z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 27.01.2017 r zarządono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności. Początek kary przypada na dzień 30 kwietnia 2022 r. Koniec kary przypada na dzień 25 października 2023 r
- 2) **Sądu Rejonowego w Piszcu** z dnia 10.02.2015 r w sprawie sygn. **II K 60/15** za 7 czynów z art. 279 § 1 kk i innych popełnionych w warunkach ciągu przestępstw w okresie od 05 kwietnia 2013 r do 23 listopada 2013 r na karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto za 4 czyny z art. 278 § 1 kk i innych popełnionych w okresie od 26 marca 2013 r do 13 sierpnia 2013 r na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono **karę łączną 2 lat pozbawienia wolności** z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Piszcu z dnia 04 stycznia 2017r zarządono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności. Początek odbywania kary przypada na dzień 16 października 2018 r, zaś koniec na dzień 14 października 2020 r.
- 3) **Sądu Rejonowego w Piszcu** z dnia 15.12.2016 r w sprawie sygn. **II K 460/16** za 2 czyny z art. 279 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw w dniu 12/13 marca 2016 r. na karę **roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**. Skazany rozpoczął odbywanie kary w dniu 19 kwietnia 2017 r. Koniec kary przypada na dzień 16 października 2018 r.
- 4) **Sądu Rejonowego w Piszcu** z dnia 07.02.2017 r w sprawie sygn. **II K 564/16** za 3 czyny z art. 279 § 1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw w okresie od 06 czerwca 2016 r do 27 sierpnia 2016 r. na karę **roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności**. Początek kary przypada na dzień 03 listopada 2020 r. Koniec kary przypada na dzień 30 kwietnia 2022 r

Skazany M. R. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od dnia 20 kwietnia 2017 r. Do odbycia kary pozbawienia wolności został doprowadzony. Obecnie przebywa w Areszcie Śledczym w S.. W stosunku do popełnionych przestępstw wypowiada się bezkrytycznie. Zachowanie i funkcjonowanie skazanego w warunkach izolacji ocenia się jako poprawne. M. R. nie sprawia żadnych trudności wychowawczych. Nie był karany dyscyplinarnie. Był dwukrotnie nagradzany regulaminowo za wykonanie prac oraz właściwe zachowanie. Skazany nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Prawidłowo funkcjonuje w grupie współosadzonych. Jest zatrudniony jako sprzątający oddział mieszkalny. Nie wpłynęły dotychczas na niego żadne skargi związane z tym zatrudnieniem. Posiada pozytywny kontakt zewnętrzny z rodziną we wszelkich dostępnych formach.

(dowód: karta karna k. 4-5, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Piszcu II K 302/11 wraz z danymi dot. wykonania kary k. 6-7, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w P. VII K 350/13 wraz z danymi dot. wykonania kary k. 8-9, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w P. VII K 584/13 wraz z danymi dot. wykonania kary k. 10-11, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Piszcu II K 60/15 wraz z danymi dot. wykonania kary k. 12-17, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Piszcu II K 460/16 wraz z danymi dot. wykonania kary k. 18-19, odpis wyroku Sądu Rejonowego w Piszcu II K 564/16 wraz z danymi dot. wykonania kary k. 20-23, opinia o skazanym k. 31)

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę uregulowanie prawne obowiązujące od dnia 01 lipca 2015 r w szczególności treść art. 85 § 1 i 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa za które orzeczono kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Zgodnie z art. 568a § 1 pkp który to został dodany do ustawy Kodeks Postępowania Karnego przez ustawę z dnia 20 lutego 2015r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw - Sąd orzeka karę łączną bądź w wyroku skazującym, bądź w wyroku łącznym.

Jak stanowi art. 85 § 1 kk, w sytuacji, w której sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, zachodzi konieczność orzeczenia kary łącznej. Sformułowanie "sąd orzeka karę łączną" w sposób niepozostawiający wątpliwości wskazuje, że zastosowanie omawianej instytucji jest obligatoryjne oraz że jest to nakaz skierowany wyłącznie do sądu. Nadto jak stanowi art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne, za przestępstwa o których mowa w § 1. Co istotne, poza wyjątkami określonymi w art. 85 § 3 i 4 kk, przy spełnieniu przesłanek wskazanych w art. 85 § 1 i 2 kk nie ma możliwości niezastosowania omawianej regulacji.

W postępowaniu o wydanie wyroku łącznego należało zatem zbadać czy M. R. popełnił dwa lub więcej przestępstw i czy wymierzono za nie kary tego samego rodzaju bądź inne które mogą być połączone i czy kary te podlegają wykonaniu w całości lub w części, z zastrzeżeniem art. 89 kk.

W znowelizowanym stanie prawnym istnieje podstawa do orzeczenia kary łącznej jedynie w przypadku, gdy orzeczone wobec skazanego kary podlegają jeszcze wykonaniu. Zasadnicze znaczenie dla możliwości orzeczenia kary łącznej przez sąd ma znowelizowany art. 85 § 3 kk wedle którego podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu. Powiązany z tym jest zakaz wprowadzony w art. 85 § 3a kk. W przedmiotowej sytuacji prawnej nie zachodziła sytuacja o jakiej mowa w tych przepisach w stosunku do 4 wyroków o sygn. akt VII K 584/13, II K 60/15, II K 460/16 i II K 564/16.

W tej sytuacji Sąd musiał zweryfikować czy podlegają łączeniu zarówno kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności ze sprawy II K 60/15 oraz jednostkowe kary z trzech pozostałych wyroków: roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby, która została zarządzona do wykonania, kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i kara roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Z powyższego wynika, że warunki do orzeczenia kary łącznej spełniały wszystkie kary wymierzone skazanemu wyrokami w sprawach o sygn. akt VII K 584/13, II K 60/15, II K 460/16 i II K 564/16. Wszystkie bowiem kary orzeczone wymienionymi wyrokami są karami podlegającymi łączeniu, jako kary tego samego rodzaju. Jednocześnie natomiast nie zachodzi sytuacja określona w art. 85 § 3 i § 3a kk.

Mając na względzie powyższe ustalenia należało natomiast zdecydować o wymiarze tejże nowej kary łącznej.

W rozpatrywanej sprawie określając możliwy do zastosowania górny pułap kary łącznej w przypadku pozbawienia wolności mieć należało na względzie wyłącznie sumę wymierzonych wyrokami jednostkowymi kar limitowaną jedynie jej rodzajem. Kierując się zatem wskazaniem art. 86 § 1 kk, przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd miał możliwość orzeczenia jej w wysokości od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa w wymiarze od 2 lat do górnego pułapu 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczona kara łączna w punkcie I wyroku w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności nie przekracza zatem granic zakreślonych przez ustawodawcę.

Sąd przy tym podzielił wyrażany w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że zasadę absorpcji czy kumulacji (w tym wypadku górnego pułapu), jako rozwiązania skrajne, powinny być rozstrzygnięciami raczej o charakterze wyjątkowym. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02. 12.1975 r. sygn. akt Rw. 628/75, OSNKW 1976, z. 2, poz. 33).

Identyczne stanowisko jak Sądu Najwyższego prezentowane jest w doktrynie. (tak też Komentarz do Kodeksu Karnego część ogólna K. Buchały, A. Zolla i innych - Kantor Wydawniczy s. c., Zakamycze 1998 r, str. 563). Priorytetową zasadą kary łącznej powinna być, zatem zasada asperacji, zgodnie z którą najwyższa kara podlega zaostrzeniu i na tej też zasadzie Sąd oparł wymiar kary łącznej pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie.

Sytuacja skazanego w wyniku zastosowania wskazanej zasady ulega zauważalnemu polepszeniu, Sąd wymierzył mu bowiem karę łączną w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności, w sytuacji, w której najwyższa kara wynosiła 2 lata pozbawienia wolności (wyrok II K 60/15), zaś górny pułap wynosił 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich orzeczonych wobec skazanego kar pozbawienia wolności).

Podkreślić należy, że wydając wyrok łączny Sąd nie analizuje okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzonych sprawach, lecz bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 85a kk).

W doktrynie podnosi się, że kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy (tak P. Kardas, [w:] A. Zoll (red.), Kodeks karny, s. 926), tym samym jej surowość powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez sprawcę przestępstw. Stanowi to wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również nieopłacalności przestępczej działalności (zob. M. Szewczyk, Glosa do uchw. SN z 20.1.2005 r., I KZP 30/04, OSP 2005, Nr 9, poz. 102; zob. także wyr. SA w Warszawie z 12.7.2000 r., II AKA 171/00, OSA 2001, Nr 2, poz. 5; wyr. SA w Łodzi z 20.9.2001 r., II AKA 154/01, KZS 2002, Nr 12, poz. 70).

Sąd wymierzając karę łączną, jest zobowiązany wziąć pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a więc takiego oddziaływania na sprawcę, aby ten nie naruszał w przyszłości porządku prawnego. Jednocześnie reakcja karna skupiając się na sprawcy, musi być efektywna, tj. niedopuszczalne jest orzekanie kar, które będą przez sprawcę trywializowane czy wręcz wkalkulowane w "koszty" przestępstwa. Dyrektywa prewencji indywidualnej ma zatem dwa podstawowe cele, tj. zapobiegać popełnianiu przestępstw oraz wychować sprawcę.

Pierwszy z nich może być osiągnięty przez indywidualne odstraszenie oraz uniemożliwienie popełniania przestępstw, drugi przez resocjalizację. W przypadku orzekania kary łącznej, pozytywny aspekt dyrektywy prewencji generalnej będzie natomiast realizowany w pierwszej kolejności przez utwierdzenie w świadomości społecznej przekonania o egzekwowaniu prawa oraz akceptacji orzeczonej kary jako sprawiedliwej, stanowiącej podsumowanie przestępczej działalności skazanego (por. J. Wojciechowska, [w:] G. Rejman (red.), Kodeks karny, s. 921).

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że Sąd nie dostrzega jeszcze na tym etapie pozytywnej zmiany jaka zachodzi w zachowaniu skazanego M. R.. Skazany popełnił szereg przestępstw przeciwko mieniu. Nie skorzystał z szansy warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w dwóch sprawach (VII K 584/13 i II K 60/15) albowiem naruszył doszło do zarządzenia wykonania tychże kar. Powyższe dane świadczą również o jego lekceważącym stosunku do wymiaru sprawiedliwości i orzekanych względem niego kar. Skazany w warunkach izolacji pozostaje stosunkowo krótko, zaledwie od 20 kwietnia 2017 r. Jest to zbyt krótki czas, aby pozytywna część opinii o skazanym miała w tym wypadku charakter przesądający. Jednocześnie z opinii wynika, iż skazany w stosunku do popełnianych przestępstw wypowiada się nadal bezkrytycznie. Zdaniem Sądu mężczyzna wymaga dalszego oddziaływania resocjalizacyjnego, które będzie trwać w warunkach izolacji więziennej. Dopiero ono ukształtuje w sposób trwały jego społecznie pożądaną postawę. Niezależnie od powyższego orzeczenie kary z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji wywołałoby u wymienionego poczucie bezkarności, wyrażającej się w tym, że za niektóre z czynów przez siebie popełnionych w ogóle nie poniósłby odpowiedzialności. Abstrahując od powyższego orzeczenie wobec M. R., kary z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji kłóciłoby się także ze społecznym poczuciem sprawiedliwości i potrzebą kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. De facto bowiem w oczach społeczeństwa stanowiłoby to nieuprawnione promowanie skazanego, w stosunku do na przykład osób, które dopuściły się jednego przestępstwa. Bez wątpienia orzeczenie takie byłoby w odbiorze społecznym niezrozumiałe.

Ważąc zatem powyższe okoliczności Sąd uznał, że kara w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności będzie karą odpowiednią z punktu zasad wyrażonych w przepisie art. 85a kodeksu karnego, która spełni cele zarówno prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Taka kara nie stanowi przy tym nieuprawnionego promowania skazanego, jednocześnie zaś uwzględniając jego obecną postawę wpłynie na niego pozytywnie. Natomiast zastosowanie zasady kumulacji kar w większym wymiarze, o co wnosił Prokurator domagając się dla skazanego 6 lat pozbawienia wolności, byłoby w ocenie Sądu karą rażącą swoją surowością i przekraczającą potrzeby resocjalizacyjne oskarżonego.

W pozostałym zakresie nie objętym wyrokiem łącznym, Sąd na podstawie art. 576 § 1 kpk rozstrzygnięcia zawarte w łączonych wyrokach pozostawił do odrębnego wykonania. Wyrokami tymi nie orzeczono bowiem wobec skazanego innych kar, ani środków karnych podlegających łączeniu. Jednocześnie na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres wykonanych dotychczas kar pozbawienia wolności i kara łączna ulega skróceniu o wskazane okresy.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uwzględniając fakt orzeczenia wobec niego kary łącznej bezwzględnej pozbawienia wolności oraz obecną sytuację materialną skazanego.

ZARZĄDZENIE

-(...)

- (...)

-(...).

P., (...)